EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.8.2005
KOM(2005) 381 slutlig

2005/0158 (COD)
2005/0159 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresor via deras territorier

(framlagda av Komissionen)

MOTIVERING

1. INLEDNING

En av de grundläggande principerna för skapandet av ett område utan inre gränser är det ömsesidiga erkännandet av resehandlingar utfärdade i andra medlemsstater. Det mål man strävar efter med denna princip är att göra det möjligt för tredjelandsmedborgare som innehar vissa handlingar utfärdade av medlemsstater, som till fullo deltar i det gemensamma området, att resa in i eller resa omkring inom det gemensamma området utan att underkastas några ytterligare krav. En nödvändig förutsättning för att denna princip skall kunna fungera är att tillit och förtroende råder mellan partnerna i fråga om dokumentsäkerhet och att tillräckliga systematiska undersökningar sker av de aktuella personerna på grundval av gemensamma kriterier och förfaranden så att riskerna som hör samman med deras resande kan undvikas.

I det nuvarande Schengenregelverket fastställs principen om ömsesidigt erkännande av enhetliga viseringar (artikel 10 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpningen av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna (nedan kallad Schengenkonventionen)[1]. Denna princip bekräftas genom artikel 2 i förordning (EG) nr 539/2001[2] som fastslår att en visering utfärdad av ett Schengenland också är giltig för passage av ett annat Schengenlands yttre gränser för kortare vistelser eller genomresor. I de nu gällande Schengenbestämmelserna (artiklarna 18 och 21 i Schengenkonventionen) föreskrivs även ömsesidigt erkännande av viseringar för längre vistelser samt av uppehållstillstånd utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut. Detta system av ömsesidigt erkännande omfattar genomresor (artikel 18) och kortare vistelser (artikel 21).

För de nya medlemsstaterna innebär, i fråga om viseringsbestämmelserna, den s.k. tvåstegsprocessen för genomförandet av Schengenregelverket, enligt artikel 3 i anslutningsakten, att de måste fortsätta att utfärda egna inhemska viseringar fram till dess att rådet fattat beslut om att till fullo integrera dem i Schengenområdet trots att de från och med anslutningen skall tillämpa bestämmelserna i förordning (EG) nr 539/2001 och sålunda kräva visering av tredjelandsmedborgare som förtecknas i dess bilaga 1.

Definitionen av Schengenviseringar i artikel 2 i förordning nr 539/2001 utesluter möjligheten att viseringar för kortare vistelser, utfärdade av en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, skulle kunna erkännas som likvärdiga med nationella viseringar som utfärdats av någon annan medlemsstat som inte är helt integrerad i det gemensamma Schengenområdet. Detta innebär att sistnämnda medlemsstat alltså inte, på grund av denna bristande likvärdighet, får ge tillstånd till genomresa och uppehåll inom sitt territorium för viseringspliktiga tredjelandsmedborgare utan att kräva att de innehar landets egna inhemska visering. Dessutom föreskriver förordningen inte någon likvärdighet mellan uppehållstillstånd och viseringar.

Dessutom gäller Schengenområdets erkännanderegler för genomresor och kortare vistelser vid EU-anslutningen inte som mellan gamla och nya medlemsstater. Följaktligen är nya medlemsstater vid sin anslutning till EU skyldiga att utfärda nationella viseringar för inresa och genomresa via sina territorier till tredjelandsmedborgare som är viseringspliktiga enligt

---

1 EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

2 Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav. EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 851/2005, EUT L 141, 4.6.2005, s. 3.

förordning (EG) nr 539/2001, även om dessa personer innehar ett Schengenuppehållstillstånd eller en Schengenvisering eller har en nationell visering för längre vistelser som utfärdats av ett Schengenland.

Även om alla bestämmelserna i Schengenregelverket om de yttre gränserna, bl.a. artikel 5.3 i Schengenkonventionen, har förts in under kategorin Schengenbestämmelser som de nya medlemsstaterna skall tillämpa från och med sin anslutning till EU sinsemellan och i sina förbindelser med nya och gamla medlemsstater[3] innebär detta i sig inte ett obligatoriskt ömsesidigt erkännande av uppehållstillstånd för passage av yttre gränser eftersom en oundgänglig grundläggande komponent för en sådan ordning – dvs. en förteckning över de aktuella uppehållstillstånden som ingår i bilaga XI till den gemensamma handboken – avsiktligt och uttryckligen har uteslutits ur kategori I (bestämmelser tillämpliga i och med EU-anslutningen). Detta överensstämmer helt med att alla bestämmelser i Schengen-regelverket som innebär ömsesidigt erkännande av handlingar (viseringar, uppehållstillstånd etc.) har förts till kategori II (bestämmelser som skall tillämpas från ett datum som avgörs av rådet). I artikel 5.3 definieras och begränsas endast villkoren för de inresor som måste kontrolleras.

På samma sätt tar artikel 5.1 upp inresevillkoren för viseringspliktiga tredjelandsmedborgare, utan att något ömsesidigt erkännande av viseringar för kortare vistelser fastställs. Artikel 5.1 bygger på det obligatoriska ömsesidiga erkännandet av viseringar för kortare vistelser som fastställs i artikel 10 i Schengenkonventionen. Ovannämnda artikel 5.1, som även är tillämplig för de nya medlemsstaterna från och med dagen för deras EU-anslutning, förpliktigar inte gamla medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut att erkänna viseringar utfärdade av nya medlemsstater; och förpliktigar heller inte de nya medlemsstaterna att erkänna Schengenviseringar.

Artikel 5.3 är dessutom endast tillämplig på tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd som vill resa genom en annan medlemsstats territorium för att återvända hem. Denna artikel är inte tillämplig på personer som vill resa genom en medlemsstats territorium för att förflytta sig från den medlemsstat där de bor till ett tredjeland. Inte heller är förenklingen i artikel 5.3 tillämplig på innehavare av viseringar för kortare vistelser. Sålunda utgör denna bestämmelse inte någon lämplig lösning på de ovan beskrivna problemen.

Till följd av sitt geografiska läge i förhållande till de viktiga transitvägarna erkände en del nya medlemsstater före sin anslutning till EU i praktiken de enhetliga EU-viseringarna för kortare vistelser och för längre vistelser samt uppehållstillstånd utfärdade av medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut för genomresor och/eller för korta vistelser såsom likvärdiga med de egna inhemska viseringarna. Erkännandet av dessa handlingar byggde på bilaterala överenskommelser slutna mellan nya medlemsstater och tredjeländer eller på unilaterala nationella beslut[4]. Nya medlemsstater har pekat på de administrativa svårigheter de

---

[3] Artikel 5.3 stadgar följande: ”Genomresa skall beviljas en utlänning som innehar uppehållstillstånd eller visum utfärdat av någon av de avtalsslutande parterna eller, om så krävs, båda dessa dokument, varvid undantag skall göras om utlänningen finns upptagen på spärrlistan hos den avtalsslutande part vars yttre gräns han infunnit sig vid.”

[4] I de bilaterala överenskommelser som Polen ingått med Ukraina, Vitryssland och Ryssland finns en bestämmelse som tillåter medborgare från dessa länder som innehar viseringar eller uppehållstillstånd utfärdade i ett Schengenland att resa genom Polen utan att uppfylla kravet på att inneha en polsk transitvisering. För Slovenien tog den rättsliga grunden för ett erkännande av sådana handlingar för genomresor och kortare vistelser formen av ett regeringsbeslut som bygger på informella bilaterala överenskommelser med Turkiet, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Bosnien och Hercegovina, Serbien-Montenegro och Ryssland. Ungern har ingått bilaterala överenskommelser med Serbien-Montenegro och Ukraina med liknande bestämmelser.

haft efter sin anslutning till EU när de ersatt sin vanliga praxis för erkännande med en ny ordning som kräver att de utfärdar nationella viseringar för genomresor eller kortare vistelser till tredjelandsmedborgare som innehar Schengenvisering eller Schengenuppehållstillstånd eller en nationell visering för längre vistelser utfärdad av en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut. I synnerhet framhäver de den stora extra administrativa arbetsbördan för ambassader och konsulat i medlemsstaterna. De har även påpekat att de personer som berörs av dessa förenklingar inte utgör någon risk för de nya medlemsstaterna eftersom de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut underkastats flera stränga kontroller och systematiska undersökningar innan Schengenviseringar, Schengenuppehållstillstånd eller nationella viseringar utfärdats.

Därtill kommer att de nuvarande reglerna inte tillåter medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut att erkänna uppehållstillstånd från tredjeland, som t.ex. uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz eller Liechtenstein, för genomresa eller kortare vistelser inom Schengenländernas territorier. Detta innebär att viseringspliktiga tredjelands-medborgare med uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz eller Liechtenstein måste ansöka om visering för en genomresa via det gemensamma området när de skall återvända till sitt ursprungsland. Mot bakgrund av det stora säsongsbundna resandet (dvs. under sommarsemestrarna) belastas vissa medlemsstaters konsulat i Schweiz och Liechtenstein, som på grund av sitt geografiska läge är särskilt berörda av dessa förflyttningar, av en tung administrativ börda eftersom viseringar måste skaffas inför ovannämnda period. Enligt en kartläggning som gjorts av schweiziska centrala utlänningsregistret i april 2003 skulle 514 250 personer omfattas av dessa säsongsbundna genomresor. Samma bekymmer gäller även vid genomresor som görs av innehavare av uppehållstillstånd utfärdade av Liechtenstein även om siffrorna är lägre[5].

De schweiziska myndigheterna har för närvarande upphävt viseringstvånget (genom en lag som trädde i kraft i juli 2000) för innehavare av uppehållstillstånd utfärdade av medlemsstater i Europeiska unionen. Schweiz unilaterala erkännande av uppehållstillstånd utfärdade av EU:s medlemsstater såsom likvärdiga med landets egna inhemska viseringar avser genomresor och kortare vistelser. På lång sikt kommer frågan om ett erkännande av schweiziska uppehållstillstånd att lösas genom den överenskommelse som undertecknades den 25 oktober 2004 inför Schweiz associering till Schengenregelverket. Undertecknandet och – följaktligen – ratificeringen kommer fortfarande att dröja en tid. Därtill kommer att en utvärdering av alla nödvändiga förhandsvillkor för genomförandet av överenskommelsen måste göras innan Schweiz till fullo kan delta i Schengenregelverket. För att tjäna medlemsstaternas intressen kräver det aktuella problemet dock en snabb lösning.

---

[5] Efter en första diskussion i den ansvariga rådsarbetsgruppen, försökte medlemsstaterna lösa problemet inom ramen för befintliga bestämmelser om transitvisering (Gemensamma konsulära anvisningar, punkt 1.2.1.2), genom att använda möjligheten att utfärda transitviseringar med lång giltighetstid (ett eller två år) och som tillåter fler än en genomresa. Detta praktiska arrangemang har dock inte löst problemet på ett tillfredsställande sätt. Framför allt har det inte genomförts på ett systematiskt och enhetligt sätt av de berörda medlemsstaterna och effekterna när det gällde att minska det totala antalet viseringsansökningar var begränsade. Faktum är att de berörda personerna i princip reser en gång per år, varför en transitvisering som berättigar till flera inresor med en giltighetstid av ett år inte är det lämpligaste instrumentet för att underlätta deras resande. Eftersom giltighetstiden för schweiziska uppehållstillstånd inskränker sig till ett år, med möjlighet till förnyelse, skulle konsulaten där inte kunna utfärda transitviseringar med längre giltighetstid. På grundval av sina erfarenheter tillstyrkte medlemsstaterna en långsiktig lösning av denna fråga, med hänsyn till att de personer som berörs av förenklingen inte utgör någon risk eftersom de redan bor och arbetar lagligt i Schweiz och Liechtenstein.

Eftersom regelverket inte innehåller några specifika bestämmelser som kan användas i detta avseende har kommissionen för att tillgodose medlemsstaternas behov av en lämplig lösning undersökt möjligheten att anta ett särskilt system som bygger på unilaterala erkännanden.

2. TVÅ FÖRSLAG

För att åtgärda den ovan beskrivna situationen har kommissionen övervägt behovet att hitta en lämplig lösning som garanterar en hög säkerhet, men som inte undergräver Schengenområdets viktigaste principer och smidiga funktion.

Följaktligen föreslås två instrument:

För de nya medlemsstaterna: ett beslut av Europaparlamentet och rådet om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av de nya medlemsstaternas unilaterala erkännande under en övergångsperiod av vissa handlingar utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenavtalet full ut. Beslutet bör också föreskriva en möjlighet att utvidga ordningen om erkännande till att omfatta handlingar utfärdade av andra nya medlemsstater (punkt 2.1).

Kommissionen har för detta ändamål beaktat:

- De nya medlemsstaternas specifika behov i viseringshänseende under övergångsperioden fram till dess att de bli fullt integrerade i Schengenområdet då de regler för ömsesidigt erkännande som föreskrivs i regelverket kommer att vara tillämpliga på dem.

- De strikta kontroller och systematiska undersökningar som tredjelandsmedborgare underkastats innan Schengenhandlingar eller nationella handlingar utfärdats för dem av behöriga myndigheter i medlemsstaterna.

- Den låga risk denna kategori av personer utgör för de nya medlemsstaterna.

För uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein: ett beslut av Europaparlamentet och rådet om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein såsom likvärdiga med viseringar utfärdade av medlemsstaterna för genomresor via deras territorier (punkt 2.2).

För att definiera denna specifika ordning har kommissionen beaktat:

- De kroniska administrativa svårigheter som påpekats av vissa av medlemsstaternas konsulat i Schweiz och Liechtenstein i samband med utfärdandet av viseringar till tredjelands-medborgare som lagligen bor och arbetar i dessa länder.

- Den låga risk som det innebär för medlemsstaterna att innehavare av uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein reser genom deras territorier.

2005/0158 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[6],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt måste de medlemsstater som ansluts till Europeiska unionen den 1 maj 2004 från och med detta datum införa viseringstvång för tredjelandsmedborgare, enligt i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering vid passage av de yttre gränserna och de medborgare som är undantagna från detta krav[7].

(2) Enligt artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt är bestämmelserna i Schengenregelverket om villkor och kriterier för utfärdande av enhetliga viseringar för kortare vistelser, liksom bestämmelserna om ömsesidigt erkännande av viseringar och om likvärdighet mellan uppehållstillstånd och viseringar tillämpliga i de nya medlemsstaterna först sedan ett rådsbeslut med denna innebörd har fattats. De är dock bindande för dessa medlemsstater från och med anslutningsdagen.

(3) Nya medlemsstater måste därför utfärda nationella viseringar för inresor till eller genomresor via de egna territorierna till tredjelandsmedborgare som innehar en enhetlig visering eller en visering för längre vistelser eller ett uppehållstillstånd utfärdat av medlemsstater som till fullo genomfört Schengenregelverket eller en liknande handling utfärdad av en annan ny medlemsstat.

(4) Innehavare av handlingar utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och av nya medlemsstater medför inte några risker för de nya medlemsstaterna eftersom dessa personer underkastas erforderlig kontroll av andra medlemsstater. För att undvika obefogat ytterligare administrativt arbete för de nya medlemsstaterna bör gemensamma regler antas som gör det möjligt för de nya

---

6 EUT C […], […], s. […].

7 EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 851/2005 (EUT L 141, 4.6.2005, s. 3).

medlemsstaterna att unilateralt erkänna dessa handlingar såsom likvärdiga med egna inhemska viseringar och att inrätta en förenklad ordning för kontroller av personer vid de yttre gränserna på grundval av denna unilaterala likvärdighet.

(5) De gemensamma reglerna bör vara tillämpliga under övergångsperioden fram till det datum som avgörs i ett rådsbeslut i enlighet med artikel 3.2 första stycket i 2003 års anslutningsakt.

(6) Ett erkännande av en handling bör begränsas till genomresor via en eller flera medlemsstaters territorium, utan att det påverkar de nya medlemsstaternas möjlighet att utfärda nationella viseringar för kortare vistelser. Deltagandet i ett gemensamt system bör vara frivilligt och några ytterligare skyldigheter bör inte införas för de nya medlemsstaterna jämfört med 2003 års anslutningsakt.

(7) De gemensamma reglerna bör vara tillämpliga på enhetliga viseringar för kortare vistelser samt på viseringar för längre vistelser och uppehållstillstånd utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, liksom på viseringar för kortare vistelser, viseringar för längre vistelser samt uppehållstillstånd utfärdade av övriga nya medlemsstater.

(8) Inresevillkoren i artikel 5.1 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpningen av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna[8] (nedan kallad Schengenkonventionen), måste, med undantag för artikel 5.1 b, uppfyllas såtillvida som detta beslut inför en unilateral ordning om erkännande mellan nationella transitviseringar utfärdade av en ny medlemsstat och vissa handlingar utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut liksom liknande handlingar utfärdade av andra nya medlemsstater.

(9) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att införa en unilateral ordning om erkännande som skall tillämpas av de nya medlemsstaterna, inte i tillräcklig omfattning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand, och eftersom åtgärden därför på grund av sin omfattning och sina verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder, i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom detta beslut införs en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av att Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien (här nedan de nya medlemsstaterna) unilateralt tillåts jämställa sina nationella transitviseringar med vissa handlingar utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och handlingar utfärdade av andra nya medlemsstater till tredjelandsmedborgare som är viseringspliktiga enligt förordning (EG) nr 539/2001.

---

[8] EGT L 239, 22.9.2000, s.19.

Artikel 2

1. En ny medlemsstat får betrakta följande handlingar utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut som likvärdiga med den egna nationella transitviseringen, oavsett innehavarens nationalitet:

(i) en ”enhetlig visering” i enlighet med artikel 10 i Schengenkonventionen,

(ii) en ”visering för längre vistelser” i enlighet med artikel 18 i Schengenkonventionen,

(iii) ett ”uppehållstillstånd” i enlighet med bilaga IV till de gemensamma konsulära anvisningarna.

2. Om en ny medlemsstat beslutar sig för att tillämpa detta beslut skall den erkänna alla handlingar som avses i punkt 2 utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, oavsett vilken stat som utfärdat handlingen.

Artikel 3

En ny medlemsstat som tillämpar artikel 2 kan dessutom erkänna nationella viseringar för kortare vistelser, viseringar för längre vistelser och uppehållstillstånd utfärdade av en eller flera andra nya medlemsstater såsom likvärdiga med den egna nationella transitviseringen.

De handlingar utfärdade av nya medlemsstater, som kan erkännas i enlighet med detta beslut, återfinns i förteckningen i bilagan.

Artikel 4

Medlemsstaterna kan endast erkänna handlingar såsom likvärdiga med deras egna nationella transitviseringar om tredjelandsmedborgarens genomresa via de nya medlemsstaternas territorier inte överstiger fem dagar.

Giltighetstiden för handlingar som avses i artikel 2 och 3 skall täcka hela genomresan.

En enhetlig visering som tillåter en inresa och som används för att resa in i en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, skall vara giltig när innehavaren återvänder och skall resa genom samma nya medlemsstats territorium.

Artikel 5

Nya medlemsstater skall inom tio arbetsdagar efter det att detta beslut träder i kraft anmäla till kommissionen om de beslutat att tillämpa det.

Kommissionen skall offentliggöra den information som meddelats av de nya medlemsstaterna i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall vara tillämpligt fram till ett datum som avgörs av rådet i ett beslut som skall antas i enlighet med artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

Utfärdat i Bryssel [...]

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

Förteckning över de handlingar som utfärdas av de nya medlemsstaterna

TJECKIEN

Viseringar

– **Vízum k pobytu do 90 dnů** – *(visering för kortare vistelse)*

– **Vízum za účelem převzetí povolení k pobytu VR** – *(visering i syfte att få uppehållstillstånd)*

– **Vízum k pobytu nad 90 dnů** – (*visering för längre vistelse*)

– **Diplomatické vízum** – (*diplomatisk visering*)

– **Zvláštní vízum** – (*specialvisering*)

– **Vízum za účelem strpění VS** – (*visering för personer som fått anstånd med utvisning*)

– **Vstupní vízum VV** – (*inresevisering)*

– **Vízum za účelem dočasné ochrany VG** – (*visering för tillfälligt skydd*)

Uppehållstillstånd

– **Prukaz o povoleki k pobytu pro statniko prislusnika** (*uppehållstillstånd för utlänningar*)[9]

  – Uppehållstillstånd för längre vistelse (giltigt – till den dag det löper ut – i högst ett år, förlängning möjlig)

  – Permanent uppehållstillstånd (utfärdat till utlänningar som bor i Tjeckien mer än tio år. Tidsvillkoret gäller inte om utlänningen i fråga är nära anhörig till en tjeckisk medborgare (familjeåterförening), eller om han bott inom Tjeckiens territorium i mer än åtta år och de ytterligare villkor som föreskrivs av lagen är uppfyllda (66 § i Tjeckiens utlänningslag - nr 326/1999 Saml.)

CYPERN

Viseringar

– **Visering för flygplatstransitering**

– **Transitviseringar**

– **Reseviseringar** (en, två eller flera inresor)

Uppehållstillstånd

– **Tidsbegränsat uppehållstillstånd** (anställning, besök, studier)

– **Inresetillstånd** (anställning, studier)

– **Invandringstillstånd** (permanent tillstånd)

---

[9] Samma typ av handling för alla varianter med giltigheten angiven på viseringsmärket.

LETTLAND

Viseringar

– **Latvijas vīza - Kategorija C** (*visering för kortare vistelse*)

– **Latvijas vīza - Kategorija D** (*visering för längre vistelse*)

Uppehållstillstånd

– **Pastāvīgās uzturēšanās atļauja** (*permanent uppehållstillstånd*)[10]

– **Termiņuzturēšanās atļauja** (*tidsbegränsat uppehållstillstånd; giltigheten varierar mellan sex månader och tio år*)

– **Uzturēšanās atļauja** (*uppehållstillstånd*)[11]

  – **Termiņa** (tidsbegränsat uppehållstillstånd; giltigheten varierar mellan sex månader och tio år)

  – **Atļaujas veids – pastāvīgās** (permanent uppehållstillstånd)

LITAUEN

Viseringar

– **Trumpalaikė viza** (v*isering för kortare vistelse)*

– **Ilgalaikė viza** *(visering för längre vistelse*)

Uppehållstillstånd

– **Leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje** (tidsbegränsat uppehållstillstånd; giltigheten varierar mellan ett och fem år)

– **Leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje** (permanent uppehållstillstånd)

UNGERN

Viseringar

– **Rövid időtartamú beutazóvízum** (*visering för kortare vistelse*)

– **Tartózkodási vízum** (*visering för längre vistelse*)

Uppehållstillstånd

– **Tartózkodási engedély** (uppehållstillstånd; giltigheten varierar mellan ett och fyra år, förlängning är möjlig)

– **Letelepedési engedély** (bosättningstillstånd; ger innehavaren rätt att bo i Ungern i en obegränsad period; handlingen är giltig i fem år)

– **Bevándorlási engedély** (invandringstillstånd)[12]

---

[10] Utfärdat före den 1 maj 2004.

[11] Utfärdat efter den 1 maj 2004.

[12] Detta tillstånd utfärdas inte efter den 1 januari 2002. Tidigare utfärdade tillstånd är dock fortfarande giltiga, dessa utlänningar har identitetskort.

MALTA

Viseringar

– **Visering för flygplatstransitering**

– **Transitviseringar** (överstiger inte fem dagar)

– **Visering för kortare vistelse eller resevisering** (viseringar för en eller flera inresor)

– **Visering för längre vistelser** (*ger rätt till tredjelandsmedborgare som vill resa in på Maltas territorium, av andra orsaker än invandring, att göra ett besök som överstiger 90 dagar*).

– **Gruppviseringar** (vistelse i upp till 30 dagar).

POLEN

Viseringar

– **Wiza wjazdowa** (inresevisering, vistelse i upp till vanligtvis två veckor, giltig i upp till ett år)

– **Wiza pobytowa krotkoterminowa** (visering för kortare vistelse, vistelse upp till tre månader, giltig i upp till fem år, men vanligtvis i ett år)

– **Wiza pobytowa dlugoterminowa** (visering för längre vistelse, vistelse upp till ett år, giltig upp till fem år, men vanligtvis i ett år)

– **Wiza dyplomatyczna** (diplomatisk visering, vistelse i upp till tre månader inom sex månader, giltig upp till fem år, men oftast i sex månader)

– **Wiza sluzbowa** (tjänstevisering, vistelse upp i till tre månader inom sex månader, giltig i upp till fem år, men vanligtvis i sex månader)

– **Wiza kurierska** (diplomatkurirvisering, giltig i upp till sex månader)

Uppehållstillstånd

– **Karta pobytu** (Permanent uppehållskort, 'PL'-serien, utfärdat sedan 1 juli 2001, med upp till tio års giltighet, till utlänningar som erhållit ett tidsbegränsat uppehålls-tillstånd, ett permanent uppehållstillstånd, flyktigstatus eller anstånd med utvisning)

– **Karta stalego pobytu** (Permanent uppehållskort, 'XS'-serien, utfärdat före den 30 juni 2001, till utlänningar som erhållit permanent uppehållstillstånd; giltigt i tio år; det sista kortet av denna upplaga är giltigt fram till den 29 juni 2011).

– **Legitymacja dyplomatyczna** (diplomatkort – beiget, utfärdat till accrediterade ambassadörer och diplomatisk personal i beskickningar).

– **Legitymacja konsularna** (zielona) (konsulskort – grönt, utfärdat till chefer för konsulat och för konsulatspersonal).

– **Legitymacja sluzbowa** (tjänstekort, utfärdat till administrativ, teknisk och tjänstgörande personal vid beskickningar).

SLOVENIEN

Viseringar

– **Vizum za vstop** (*inresevisering*)

  – **Vizum za kratkoročno bivanje C** – *(visering för kortare vistelse)*

  – **Vizum za daljše bivanje D** – *(visering för längre vistelse)*

Uppehållstillstånd

– **Dovoljenje za stalno prebivanje** (*permanent uppehållstillstånd*)

– **Dovoljenje za začasno prebivanje** (*tidsbegränsat uppehållstillstånd; giltigt i högst ett år såvida inte något annat anges av Slovakiens utlänningslag*)

SLOVAKIEN

Viseringar

– **Krátkodobé vízum** (*visering för kortare vistelse*)

– **Dlhodobé vízum** (*visering för längre vistelse*)

Uppehållstillstånd

– **Prechodný pobyt** (tidsbegränsat uppehållstillstånd; utfärdat till utlänningar som bor i Slovakien, giltigt i högst ett år och möjligt att förlänga till högst fem år)

– **Trvalý pobyt** (permanent uppehållstillstånd; inledningsvis giltigt i tre år och därefter permanent)

2005/0159 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresor via deras territorier

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[13],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) I artikel 21 i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpningen av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna[14] (nedan kallat Schengenkonventionen) föreskrivs att uppehållstillstånd utfärdade av medlemsstater som till fullo genomfört Schengenregelverket ömsesidigt skall erkännas som likvärdiga med enhetliga viseringar.

(2) Nuvarande gemenskapsregler innehåller dock inte någon förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna som skulle kunna möjliggöra att uppehållstillstånd utfärdade av tredjeländer erkänns såsom likvärdiga med den enhetliga viseringen för genomresor eller kortare vistelser inom det gemensamma Schengenområdet.

(3) Tredjelandsmedborgare med schweiziskt uppehållstillstånd som är viseringspliktiga enligt rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 innehållande en förteckning över dels tredjeländer vars medborgare måste inneha viseringar vid passage av yttre gränser, och dels över de medborgare som är undantagna från detta krav[15], måste ansöka om visering *när de reser genom det gemensamma Schengenområdet på återväg till sitt ursprungsland.* Medlemsstaternas konsulat i Schweiz måste följaktligen handlägga ett stort antal viseringsansökningar som inlämnats av sådana tredjelandsmedborgare. Liknande svårigheter har uppstått i fråga om ansökningar om visering för innehavare av uppehållstillstånd i utfärdade av Liechtenstein.

---

13 EUT C […], […], s. […].

14 EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

15 EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 851/2005 (EUT L 141, 4.6.2005, s. 3).

(4) Till följd av tvåstegsgenomförandet av Schengenregelverket måste de nya medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 från och med detta datum utfärda nationella viseringar till tredjelandsmedborgare med schweiziska och liechtensteinska uppehållstillstånd som är viseringspliktiga enligt rådets förordning (EG) nr 539/2001. Vissa av de nya medlemsstaterna har uttryckt farhågor beträffande det ytterligare betungande administrativa arbete som detta kommer att ge upphov till vid deras konsulat i Schweiz och Liechtenstein.

(5) Det förefaller inte vara nödvändigt för medlemsstaterna att begära att denna kategori av personer skall inneha visering, eftersom risken för att de skall stanna kvar olagligt i medlemsstaterna är låg.

(6) För att åtgärda situationen både för de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och de nya medlemsstaternas konsulat i Schweiz och Liechtenstein bör en förenklad ordning införas för personkontroller vid de yttre gränserna genom att vissa uppehållstillstånd utfärdade av myndigheterna i Schweiz och Liechtenstein unilateralt erkänns såsom likvärdiga med enhetliga eller nationella viseringar.

(7) Erkännandet bör begränsas till genomresor och inte påverka medlemsstaternas möjligheter att utfärda viseringar för kortare vistelser.

(8) Tillämpningen av ordningen om erkännande bör vara obligatorisk för de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och frivillig för nya medlemsstater som tillämpar beslut …. under övergångsperioden fram till ett datum som kommer att fastställas av rådet, i enlighet med artikel 3.2 första stycket i 2003 års anslutningsakt.

(9) Inresevillkoren i artikel 5.1 i Schengenkonventionen måste, med undantag för 5.1 b, uppfyllas såtillvida som detta beslut inför en ordning om likvärdighet mellan transitviseringar och uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein.

(10) Eftersom målet för åtgärden direkt påverkar gemenskapens regelverk för viseringar och inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget vidta åtgärder. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(11) I förhållande till Island och Norge innebär detta beslut en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket och omfattas sålunda av det område som anges i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[16].

(12) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Danmark i rådets antagande av detta beslut och detta beslut är därför inte bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta beslut bygger på Schengenregelverket enligt avdelning IV i tredje delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i ovannämnda

[16] EGT 176, 10.7.1999, s. 31.

protokoll, inom sex månader efter det att detta beslut antagits av kommissionen fatta besluta huruvida landet skall genomföra beslutet i sin nationella lagstiftning eller inte.

(13) Detta beslut innebär en utveckling av Schengenregelverket i vilket Förenade kungariket inte deltar i enlighet med artiklarna 4 och 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av beslutet och beslutet är inte bindande för eller tillämplig i det landet.

(14) Detta beslut innebär en utveckling av Schengenregelverket i vilket Irland inte deltar i enlighet med artiklarna 4 och 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Irland deltar därför inte i antagandet av beslutet och beslutet är inte bindande för eller tillämplig i det landet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom detta beslut inrättas en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av att medlemsstaterna unilateralt erkänner schweiziska och liechtensteinska uppehållstillstånd utfärdade till tredjelandsmedborgare, viseringspliktiga enligt förordning (EG) nr 539/2001, såsom jämställda med EU:s enhetliga eller nationella transitviseringar.

Artikel 2

De medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut skall unilateralt erkänna de schweiziska och liechtensteinska uppehållstillstånd som förtecknas i bilagan.

Nya medlemsstater som tillämpar beslut om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens, och Slovakiens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier, kan unilateralt erkänna de uppehållstillstånd som förtecknas i bilagan till detta beslut såsom likvärdiga med deras egna nationella transitviseringar fram till ett datum som skall fastställas av rådet i enlighet med artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

Artikel 3

Tredjelandsmedborgares genomresa via medlemsstaternas territorium får inte vara längre än fem dagar.

Giltighetstiden för de handlingar som förtecknas i bilaga skall motsvara tidslängden på genomresan.

Artikel 4

Nya medlemsstater skall till kommissionen inom tio arbetsdagar anmäla datum för detta besluts ikraftträdande om de beslutar sig för att tillämpa det. Kommissionen skall offentliggöra information som meddelats av de nya medlemsstaterna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel [...]

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA 1

Förteckning över de uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein som avses i artikel 2

A. UPPEHÅLLSTILLSTÅND UTFÄRDADE AV SCHWEIZ

– Ausländerausweis B / Livret pour étrangers B / Libretto per stranieri B / Legitimaziun d'esters B

(Tidsbegränsat uppehållstillstånd typ B. Utfärdat i version med tre eller fyra språk)

(Grått)

– Ausländerausweis C / Livret pour étrangers C / Libretto per stranieri C

(Permanent uppehållstillstånd typ C) (Grönt)

– Ausländerausweis Ci / Livret pour étrangers Ci / Libretto per stranieri Ci

(Uppehållstillstånd typ Ci för anhöriga till tjänstemän i mellanstatliga organisationer och utländska beskickningar i Schweiz. Avser medföljande partner och barn under 21 år) (Rött)

B. UPPEHÅLLSTILLSTÅND UTFÄRDADE AV LIECHENSTEIN

– Jahresaufenthaltsbewilligung (Tidsbegränsat uppehållstillstånd)

– Niederlassungsbewilligung (Permanent uppehållstillstånd).

GENERAL ANNEX

1. LEGAL ANALYSIS:

1.1 EP and Council Decision introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories.

The proposed Decision is based on Article 62(2) of the Treaty establishing the European Community and is addressed to the new Member States. According to Article 62 (2), the Community can adopt measures on the crossing of the external borders of the Member States: first of all (point 2a), measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders"; these measures deal in particular with the conditions for entry in view of a short stay in or transit through the area without internal borders; secondly (point 2b), measures on rules on visas for intended stays of no more than three months – including transit – in the Schengen area, i.e. on the prior authorisation required or not for crossing the external borders.

Article 62 (2) (a) deals with the procedures for the carrying out of checks on persons crossing the external borders. This includes the control on required visas and authorisations; Article 62 (2) (b) deals with the matter of the uniform visa. One of the basic principles underlying the creation of an area without internal borders is that an authorisation given by one Member State being part of this area is also valid for crossing the external borders of the other Member States that are part of that area without internal borders. In an area without internal frontiers, such a mutual recognition of visa is compulsory. This is also true for the principle of the equivalence between a residence permit issued by another Member State and a visa issued by national authorities.

As long as some Member States are applying the Schengen provisions on the crossing of external borders (point 2a) and on the visa lists (point 2b(i)), without being part of the area without internal borders, the compulsory mutual recognition cannot be imposed. However, it can be envisaged that a simplified regime can be established as regards the controls by the new Member States on certain persons crossing the external borders. This is the case as regards those third country nationals who hold visas and residence permits issued by Schengen Member States or another new Member State. These third country nationals having gone through strict screening either by a Schengen Member State or by another new Member State are not considered to present a threat to public policy or to represent a risk of illegal immigration. This being so, Member States not yet participating in the area without internal borders should be allowed to unilaterally recognise visa and residence permits issued by Schengen states or by another new Member State. -

The regime will thus allow new Member States to simplify the control at the external borders by unilaterally recognising certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States. The regime will be applicable till the end of the transitory period and the full participation of the new Member States in the area without internal borders, date from which the mutual recognition of such documents becomes compulsory.

The recognition regime would be limited to the purpose of transit through the territory of new Member States. Such a limitation is necessary in order to avoid any risk of confusion or bad

implementation of the current Schengen rules on visa which define the state responsible for a visa application (it is the State in whose territory is located the main destination of the visit or the State of the first entry). In fact, the correct implementation of the Schengen rules regarding the State responsible for issuing a visa could be challenged if, on the basis of a visa issued by a Schengen State, a third country national was authorized to enter the territory of a new Member State for a short stay of up to 90 days.

The documents selected for the recognition regime are:

- the uniform visa issued by a Schengen State in compliance with the common rules laid down in the Common Consular instructions (transit, short term or travel, group visa);

- national long stay visas issued by a Schengen State according to their national legislation;

- residence permits issued by a Schengen State and which are included in Annex IV of the Common Consular Instructions which lists the documents entitling their holders to enter the Schengen area without a visa ;

- the national short term and long term visas as well as the residence permits issued by another new Member State.

Taking into account the existing rules on transit visas in the Common Consular Instructions as well as the geographical situation of new Member States, the duration of the transit period may not exceed five days. The introduction of a unilateral recognition regime by a Community instrument would not impose any new obligations to new Member States in addition to those listed in the 2003 Act of Accession and would thus not constitute a derogation from the 2003 Act of Accession. The purpose of the proposed rules is to allow unilateral recognition of certain documents (issued by Member States fully implementing the Schengen acquis or new Member States) by new Member States keen to avoid administrative difficulties that would accompany the issue of national visas for third country nationals, holders of such documents. The proposed regime will be implemented on an optional basis: new Member States have the possibility either to implement the new instrument or to continue issuing national visas as required by the Accession Act.

Should they opt for the implementation of the common regime, new Member States will have to accept all documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, thus avoiding any distinction as regards the issuing Authority. The extension of the recognition rules to the documents issued by other new Member States is possible for new Member States participating in the unilateral recognition regime of Schengen documents.

New Member States have to communicate their decision to the Commission. The Commission will publish this information and ensure in this way that the whole system is transparent. A new Member State could nevertheless refuse entry to third country nationals whose names are on its national list of alerts.

The proposed system is limited to the transit purpose. Thus, it is not aimed at replacing the issuing of national visas by new Member States for short stay. Consequently, in compliance with the existing rules, new Member States have the possibility to issue multi-entry national visas for short stay which could be valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of Schengen documents, who need to travel frequently to a new Member State.

This instrument will be adopted by co-decision.

1.2. EP and Council Decision establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory.

The Decision proposed is based on Article 62(2) (a) of the Treaty establishing the European Community. As stated above, Article 62 (2) (a) deals with measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders. The introduction of a simplified regime for the control of persons at the external borders is based on the compulsory unilateral recognition of residence permits issued by a third country as a valid authorisation to cross the external borders of the Member States. Again as regards a third country national who is in possession of a resident permit from Switzerland or Liechtenstein, it is to be considered that such a person would not be a threat to public policy or would not represent a risk of illegal immigration.

The proposed Decision thus foreseeing the establishment of a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition regime by Member States fully participating in the common area and by new Member States for which the Schengen acquis is legally binding upon accession. The recognition is limited to the transit purpose. The implementation of the recognition regime is mandatory for Member States fully participating in the common area. For new Member States participating in the EP and Council Decision allowing the unilateral recognition by them of documents issued by Schengen States and other new Member States as equivalent to national visa for the transit purpose, the implementation of the present instrument is optional during the transitory period till the date to be decided by the Council for their full integration into the Schengen area. This distinction is necessary in order to avoid imposing upon new Member States additional obligations during this period.

Prior to their full integration within the common area, new Member States have the possibility to decide whether they will participate in the recognition regime and they have to notify their decision to the European Commission. The Commission will ensure the publication of the relevant information. The recognition regime will be applicable to all third country nationals, submitted to a visa obligation according to Annex 1 of Regulation 539/2001, who are holders of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein. A list of these documents is annexed to the Decision. The system proposed does not in any way affect the rules of the Schengen acquis as regards procedures and verifications required for crossing the external borders.

As the proposed system is limited to transit, it does not affect the possibility of Member States to issue multi-entry visas for short stay, valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

Pursuant to Council Decision (EC) 2004/927 this instrument will be adopted by co-decision.

2. SUBSIDIARITY AND PROPORTIONALITY

Article 5 of the EC Treaty provides that "action by the Community shall not go beyond what is necessary to achieve the objectives of this Treaty". Action taken by the Community must be the simplest form of action possible that enables the proposal to attain its objective and to be implemented as efficiently as possible. In this spirit the proposed legal instruments chosen to establish common principles for the introduction of a unilateral recognition regime are:

- A Decision allowing new Member States to recognise unilaterally certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States during the transitory period till the full integration of new Member States into the common area. Participation in the regime is optional.

- A Decision on the unilateral recognition by Member States of the certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to visa for the transit purpose. The aim is to facilitate transit via the territory of the Member States by forgoing the need for transit visas for the holders of such residence permits issued by these two countries. The proposed regime is mandatory for Member States fully implementing the Schengen acquis. Participation in the recognition regime is optional for new Member States during the transitory period till the date of their full integration into the common area, date from which the recognition regime becomes compulsory.

The objective pursued by the above mentioned proposals, that is the introduction on a temporary basis of common rules on unilateral recognition of certain documents by new Member States as well as the introduction of a common regime for unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein, can only be attained through action at the Community level, as no Member State would have the possibility to adopt purely national measures achieving the desired effect.

The Community action has opted for measures that would allow the proposal to attain its objective and be implemented as efficiently as possible. In this spirit, two different legal instruments have been chosen taking into account the objectives foreseen. For the first proposal, an EP and Council Decision is the appropriate legal instrument for the optional implementation by new Member States of common unilateral recognition rules which constitute a temporary derogation of the existing rules for mutual recognition. For the second proposal, an EP and Council Decision is chosen in view of the fact that the proposed provisions foresee the setting up of a permanent regime of derogation from the current mutual recognition rules, allowing the unilateral recognition by all Member States fully implementing the Schengen acquis of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

3. CONSEQUENCES IN RELATION TO THE VARIOUS PROTOCOLS ANNEXED TO THE TREATY

The first proposed EP and Council Decision is addressed exclusively to new Member States introducing a specific transitory regime allowing them to unilaterally recognise certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and similar documents issued by other new Member State(s). The proposed Decision is optional and would be applicable by a new Member State till the date to be decided by the Council in compliance with Article 3 paragraph 2 of the 2003 Act of Accession. By its own nature, the regime established by this proposal can not imply the variable situation as laid down by the protocols on the position of the United Kingdom, Ireland and Denmark.

The proposed EP and Council Decision concerning the unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to the transit visa falls within Title IV of the Treaty and is therefore affected by the "variable geometry" arising from the Protocols on the positions of the United Kingdom, Ireland and Denmark. The proposal for a Decision builds upon the Schengen *acquis*. Consideration must therefore be given to certain consequences arising from the various Protocols:

United Kingdom and Ireland

Pursuant to Articles 4 and 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union, Ireland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which are not bound by the Schengen *acquis*, "may at any time request to take part in some or all of the provisions of the *acquis*". The proposal for a Decision constitutes a development of a part of the Schengen *acquis*, in which the United Kingdom and Ireland do not take part, in accordance with Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*. The United Kingdom and Ireland are therefore not taking part in its adoption and are not bound by it or subject to its application.

Denmark

Under the Protocol on the position of Denmark annexed to the EC Treaty, Denmark does not take part in the adoption by the Council of measures pursuant to Title IV of the EC Treaty, with the exception of "measures determining the third countries whose nationals must be in possession of a visa when crossing the external borders of the Member States" or "measures relating to a uniform format for visas" (former Article 100c). Where, however, as in this case, the proposals constitute a development of the Schengen *acquis*, Article 5 of the Protocol states that, "Denmark shall decide within a period of six months after the Council has decided on a proposal or initiative to build upon the Schengen *acquis* under the provisions of Title IV of the Treaty establishing the European Community, whether it will implement this decision in its national law".

Norway and Iceland

Pursuant to the first paragraph of Article 6 of the Protocol integrating the Schengen *acquis*, an Agreement was signed on 18 May 1999 between the Council, Norway and Iceland in order to associate these two countries with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.[17] Article 1 of this Agreement states that Norway and Iceland are associated

[17] OJ L 176, 10.7.99, p. 35.

with the activities of the EC and the EU in the fields covered by the provisions referred to in Annexes A (provisions of the Schengen *acquis*) and B (provisions of European Community acts which have replaced corresponding provisions of — or were adopted pursuant to — the Schengen Convention) to the Agreement, and their further development. Under Article 2 of the Agreement, Norway and Iceland implement and apply the provisions of all acts or measures taken by the European Union amending or building upon the integrated Schengen *acquis* (Annexes A and B).

The present proposal builds upon the Schengen *acquis* as defined in Annex A to the Agreement. The matter must therefore be discussed in the "Mixed Committee" provided for in Article 4 of the Agreement to allow Norway and Iceland "to explain the problems they encounter in respect of" the measure and "to express themselves on any questions concerning the development of provisions of concern to them or the implementation thereof".

4. ARTICLE-BY-ARTICLE COMMENTARY

4.1 EP and Council Decision (EU) No ….. introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to introduce a simplified regime for the control of persons at the external borders based on allowing the new Member States to recognise unilaterally, as equivalent to their national visas, documents issued by Member States fully participating in the common area and documents issued by other new Member States. This derogation from the current recognition rules in the acquis is limited to transit through the territory of the new Member States. The regime is applicable to all third country nationals submitted to the visa requirement according to Regulation 539/2001. Family Members of citizens of the Union who have exercised their right to free movement within the EU are also beneficiaries of the common rules.

Article 2

The proposal follows an optional approach allowing the new Member States to decide whether they use the derogation regime or continue implementing the current rules. New Member States opting for the implementation of the common rules unilaterally recognize certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis. The list of documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis covers the uniform visa and the long term national visa as described in the Articles 10 and 18 of the Schengen Implementation Convention respectively, and all the residence permits issued by these countries listed in the Annex IV of the Common Consular Instructions. All documents issued by all Member States fully implementing the Schengen acquis without any distinction as regards the issuing Member State are covered by the recognition regime. The objective pursued is to preserve the equal value of all documents issued by the Schengen States.

Article 3

New Member States that have decided to implement the common rules recognizing the documents issued by the Schengen States may, in addition, opt for the recognition of documents issued by other new Member State(s). In an Annex to this Decision there is a list

of the documents issued by the new Member States which could be subject of such recognition.

Article 4

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of a new Member State. Since the recognition regime concerns different categories of Schengen and national documents of varying lengths of validity, the proposed system opts for a general framework defining the minimum acceptable length of validity of the documents concerned. Consequently, the period of validity has to exceed five days from the day of entry into the territory of the new Member State. As concerns the uniform visa allowing one entry (and short stay), it is foreseen that once used for entry to the common area, it can be used again as valid authorisation for purposes of transit through the territory of a new Member State on the return-trip of the holder back to the country of origin.

Article 5

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States, will be published by the Commission in the Official Journal of the European Union.

Article 6

Standard provision

Taking account of the "two step Schengen implementation procedure", the proposed recognition regime will cover the whole transitory period until the date specified in the Council Decision which will be adopted in conformity with Article 3(2) of the 2003 Act of Accession.

Article 7

Standard provision.

4.2. EP and Council Decision (EU) No ….. establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to establish a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to their visa. The purpose of this recognition is limited to the transit through the Schengen territory or the territory of the new Member States.

Article 2

The proposal follows two different implementation mechanisms:

(a) Member States that have fully implemented the Schengen acquis are obliged to unilaterally recognise all residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex;

(b) New Member States that have decided to implement the Decision … and recognised unilaterally the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, may chose to participate during the transitory period till their full integration into the Schengen area ("optional participation"). In particular, new Member States that have already opted for the unilateral recognition of the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and documents issued by other new Member State(s), could in addition decide to recognise all the residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex. The common recognition rules will become mandatory for them after their full integration into the common area.

Article 3

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of Member State(s). The validity of the documents listed in the annex has to exceed five days from the moment of entry, thus covering the whole period afforded for transit.

Article 4

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States will be published by the Commission in the Official Journal of the European Community.

Articles 5 and 6

Standard provision